

У безкрайньому океані розкинувся острів Мотунуї.
Серед його мешканців ходила одна легенда.

«Колись давно був тільки океан, але потім богиня Те Фіті створила острови і стала одним з них. Серце матері островів мало життєдайну силу, і Те Фіті щедро ділилася нею зі світом. Але напівбог вітру й моря Мауї задумав викрасти серце. Він міг обертатися на різних істот за допомогою чарівного гака. У подібі птаха Мауї дістався до острова Те Фіті і втілив ганебний план.

Без серця Те Фіті почала кришитися, породжуючи морок. Мауї намагався втекти, проте його перестрів інший мисливець на серце праматері – Те Ка, демон землі та вогню. Мауї програв битву – і відтоді зник. А гак напівбога і серце Те Фіті щезли під водою.

Минула тисяча років, а демон Те Ка й досі полює за серцем. Океаном шириться темрява, що відганяє рибу і висмоктує життя з островів.

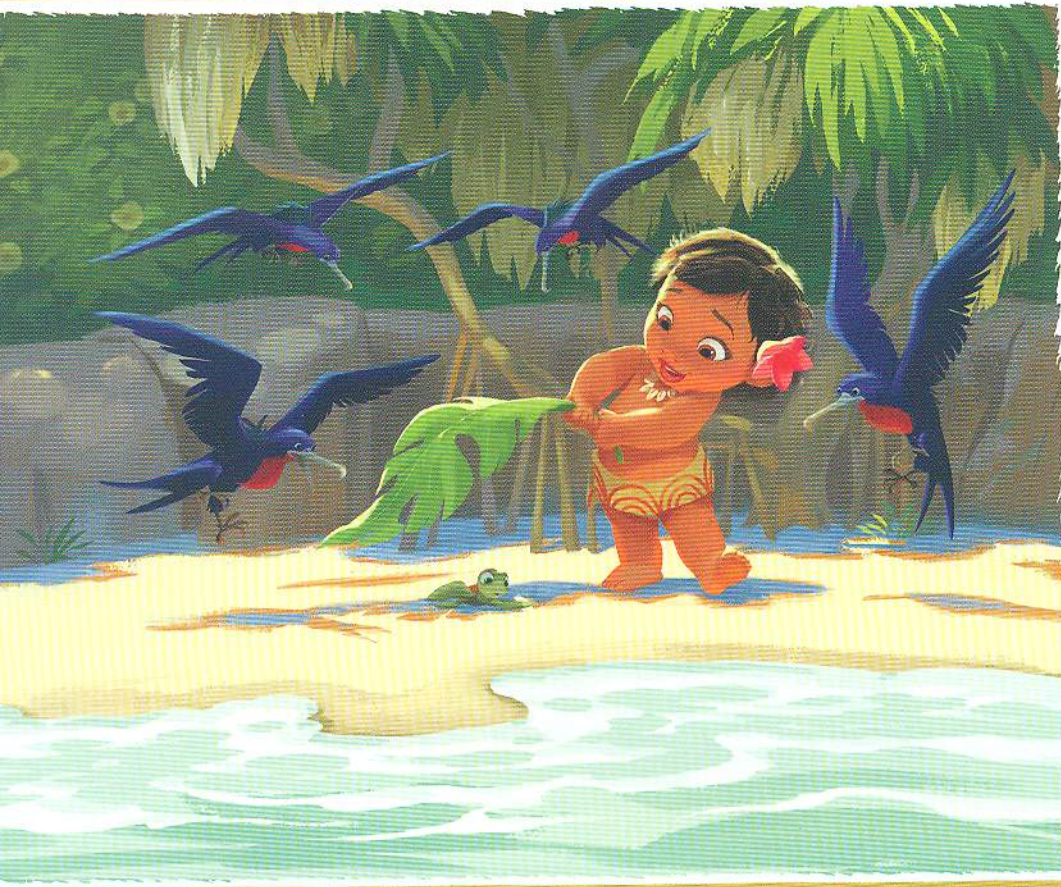
Але одного дня хтось відшукає серце, помандрує за рифи, знайде Мауї та примусить його повернути Те Фіті її серце, щоб врятувати острови і людей».

Цю легенду маленька Ваяна часто чула від бабусі Тали. А батьком дівчинки був вождь Туї.

– Мамо, не задурюй дитині голову, – казав він бабусі Талі. – Немає ніякої темряви. І демонів теж. На острові ми в безпеці. А за рифи ніхто ніколи не попливе...

– Хто знає... – загадково усміхалася вона.

...Ваяну нестримно вабив до себе океан. Якось на березі вона побачила черепашатко, яке чапало по піску. На нього полювали хижі птахи. Ваяна сміливо відігнала їх і допомогла малюку дістатися до води.

Раптом океан розступився та утворив на дні стежину. Чудасія! У захваті Ваяна пішла цією стежинкою, збираючи мушлі. Над дівчинкою здійнялася велика хвиля, а тоді почала з нею гратися і кинула смарагдовий камінчик до її рук. То було... серце Те Фіті. Але Ваяна про це не знала. На жаль, вона згубила камінчик, коли поверталася на берег.

